

Kuusi vuotta sitten Harri Heliövaara puhui unelmistaan Urheiluluurissa – nyt hän juhlii toista Wimbledonin mestaruuttaan

Keväällä 2020 Harri Heliövaara osallistui Yle Puheen **Urheiluluurin neljanteen lähetykseen**, joka oli osa viiden perättäisen keskiviikkoiltapäivän ohjelmasarjaa. Koronapandemia oli pysäyttänyt kansainvälisen urheilun lähes kokonaan, kilpailukalenterit olivat tyhjentyneet ja Tokion olympialaiset siirtyneet vuodella eteenpäin. Urheiluluurissa urheilijat ja valmentajat pysähtyivät hetkeksi kertomaan kuulumisistaan – ja toivomaan itselleen merkityksellisiä kappaleita.

Heliövaara oli ohjelman toinen vieras heti Heikki Kovalaisen jälkeen. Hänen jälkeensä omat kuulumisensa ja musiikkitoiveensa jakoivat vielä % Urheiluluurissa **Nella Nyqvist, Iivo Niskanen, Kaisa Sali, Aku Partanen ja Tuula Tenkanen.**

Kuusi vuotta myöhemmin Heliövaaran sanat kuulostavat lähes ennustukselta. Hän ja brittiläinen Henry Patten voittivat juuri **Wimbledonin miesten nelinpelin mestaruuden** kukistamalla finaalissa Marcelo Arévalon ja Mate Pavićin **suoraan kahdessa erässä**. Mestaruus oli Heliövaaralle jo **toinen Wimbledonissa** ja samalla parin **kolmas yhteinen Grand Slam -voitto**.

"Tenniksessä on valoisa tilanne"

Urheiluluurissa Heliövaara puhui heti aluksi suomalaisen tenniksen myönteisestä kehityksestä. Hänen mielestään Suomessa oli poikkeuksellisen lupaava sukupolvi nousemassa maailman huipulle.

Hän nosti esiin erityisesti Emil Ruusuvuoren ja Otto Virtasen sekä kokeneemmasta kaartista itsensä ja Henri Kontisen. Myös naisten puolella hän näki lupaavia merkkejä tulevasta. Heliövaaran viesti oli selkeä: suomalaisella tenniksellä oli edessään valoisampi tulevaisuus kuin pitkään aikaan.

Kaksi uraa yhdessä urassa

Yksi haastattelun kiinnostavimmista osuuksista käsitteli Heliövaaran poikkeuksellista urapolkua.

Hän muistutti pelanneensa ammattilaisena jo ennen vuotta 2013, mutta kertoi terveydellisten, taloudellisten ja henkisten vastoinkäymisten johtaneen opiskelutaukoon. Jälkikäteen katsottuna ratkaisu osoittautui oikeaksi.

"En vaihtaisi päivääkään pois."

Paluu tapahtui myöhemmin nimenomaan nelinpeliin keskittyen. Vuonna 2020 hän oli vakuuttunut siitä, että juuri siinä lajimuodossa hänellä oli parhaat mahdollisuudet nousta maailman huipulle.

Kuusi vuotta myöhemmin voidaan todeta, että arvio osui täydellisesti oikeaan.

Katse olympialaisiin

Haastattelussa Heliövaaran tärkein urheilullinen tavoite oli Tokion olympialaiset, jotka oli juuri siirretty vuoteen 2021.

Hän uskoi, että muutama onnistunut Challenger-tason turnaus nostaisi rankingia riittävästi olympiapaikkaa varten. Samalla hän korosti Henri Kontisen merkitystä suomalaiselle nelinpelille ja sitä, kuinka tärkeää olisi saada suomalaispari olympiakentille. Olympiaunelma odottaa yhä.

Nelinpeli on paljon muutakin kuin lyöntejä

Heliövaara kuvaili nelinpeliä lajiksi, jossa pelkkä fyysinen lahjakkuus ei ratkaise.

Hänen mukaansa tärkeimpiä ominaisuuksia ovat yhteistyö, henkinen vahvuus ja taktinen osaaminen. Siksi monet maailman parhaista nelinpelipelaajista saavuttavat huipputasonsa vasta myöhemmällä iällä.

Juuri näin kävi myös hänelle.

Queen oli luonteva valinta

Urheiluluurissa musiikilla oli tärkeä rooli.

Heliövaara kertoi käyneensä musiikkiluokkia, pitävänsä soittamisesta ja laulamisesta sekä arvostavansa erityisesti Queenia. Toivekappaleeksi hän valitsi **Don't Stop Me Now**.

Perustelu jäi mieleen:

"Sitä kuunnellessa ei voi olla huonolla tuulella."

Mitä tapahtui seuraavien kuuden vuoden aikana?

Vuoden 2020 jälkeen Heliövaaran ura lähti nousuun tavalla, jota harva olisi osannut ennustaa.

Hän nousi vähitellen ATP-kiertueen parhaiden nelinpelipelaajien joukkoon, voitti useita ATP-turnauksia ja nousi maailman kärkeen. Yhteistyö brittiläisen Henry Pattenin kanssa osoittautui erinomaiseksi.

Vuonna 2024 pari voitti Wimbledonin miesten nelinpelin mestaruuden. Se oli Heliövaaran ensimmäinen Grand Slam -voitto.

Vuonna 2025 seurasi Australian avointen mestaruus ja ATP Finals -lopputurnauksen voitto. Samana vuonna Heliövaara valittiin ansaitusti **Suomen vuoden urheilijaksi**.

Keväällä 2026 hän nousi ensimmäistä kertaa ATP:n nelinpelin maailmanlistan ykköseksi ja eteni Roland Garrosin finaaliin. Ja nyt, heinäkuussa 2026, Heliövaara ja Patten kruunasivat jälleen Wimbledonin nurmikot voittamalla finaalissa Marcelo Arévalon ja Mate Pavićin **suoraan kahdessa erässä**.

Kuuden vuoden kaari

Vuoden 2020 Urheiluluuria kuunnellessa huomio kiinnittyi siihen, ettei Heliövaara puhunut suurista otsikoista tai näyttävistä lupauksista.

Hän puhui työnteosta.

Hyvästä parista.

Taktiikasta.

Henkisestä vahvuudesta.

Ja siitä, kuinka vaikeidenkin vuosien jälkeen voi löytää uuden suunnan.

Juuri niistä aineksista rakentui ura, joka on nostanut hänet suomalaisen tennishistorian kirkkaimpaan kärkeen.

Ehkä kaikkein osuvimmin Heliövaaran matkaa kuvaa kuitenkin se kappale, jonka hän valitsi korona-kevään Urheiluluuriin.

Queen – Don't Stop Me Now.

Jälkikäteen katsottuna se ei ollut pelkkä musiikkitoive.

Se oli koko uran ohjelmajulistus.